

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2013 r. — Zanjani przeciwko Radzie**(Sprawa T-155/13)**

(2013/C 141/43)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Babak Zanjani (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci L. Defalque i C. Malherbe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. I.I.1 (pod nagłówkiem „Osoba”) załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71);
- stwierdzenie nieważności ust. I.I.1 (pod nagłówkiem „Osoba”) załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55);
- stwierdzenie, że decyzja Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu nie mają zastosowania w zakresie, w jakim art. 19 ust. 1 lit. b) i c) decyzji Rady 2010/413/CFSP z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) stosuje się do strony skarżącej, oraz uznanie, że strony skarżącej nie dotyczą przewidziane tam środki ograniczające; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada przyjęła sporne środki ograniczające przewidziane w art. 19 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady 2010/413/CFSP w braku jakichkolwiek przepisów lub podstaw prawnych.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia. Uzasadnienie spornych decyzji i rozporządzenia jest mgliste oraz ogólne i nie wskazuje konkretnych i rzeczywistych powodów, dla których Rada, korzystając ze swojego szerokiego zakresu uznania, stwierdziła, że strona skarżąca powinna być objęta spornymi środkami ograniczającymi.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada naruszyła przysługujące stronie skarżącej prawo do obrony, prawo do rzetelnego procesu oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca ani nie została poinformowana, ani nie otrzymała zawiadomienia o ewentualnych dowodach przytoczonych przeciwko niej w celu uzasadnienia środka przynoszącego jej szkodę. Rada ani nie udzieliła stronie skarżącej dostępu do akt sprawy, ani nie przedstawiła jej żądanych dokumentów (w tym dokładnych i spersonalizowanych informacji uzasadniających środki ograniczające), ani nie ujawniła jej ewentualnych dowodów przytoczonych przeciwko niej. Stronie skarżącej odmówiono wysłuchania jej przez Komisję, podczas gdy wyraźnie tego zażądała. Wyżej wymienione naruszenie przysługującego stronie skarżącej prawa do obrony — w szczególności niepoinformowanie strony skarżącej o przytoczonych przeciwko niej dowodach — skutkuje naruszeniem jej prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując środki ograniczające przeciwko stronie skarżącej. Powody, które Rada podniosła przeciwko stronie skarżącej, nie stanowią odpowiedniego uzasadnienia. Ponadto Rada nie przedstawiła ani dowodów, ani informacji w celu wykazania powodów, na które się powołuje, aby uzasadnić sporne środki ograniczające, które oparte są zwykłych domniemaniach.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że sporne środki ograniczające są dotknięte niezgodnością z prawem ze względu na uchylenia dotyczące dokonanej przez Radę oceny przed ich przyjęciem. Rada nie przeprowadziła rzeczywistej oceny okoliczności sprawy, lecz ograniczyła się tylko do zastosowania się do zaleceń Rady Bezpieczeństwa ONZ i przyjęcia propozycji przedstawionych przez państwa członkowskie.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2013 r. — First Islamic Investment Bank przeciwko Radzie**(Sprawa T-161/13)**

(2013/C 141/44)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malezja) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. I.I.10 załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71) w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

- stwierdzenie nieważności ust. II.10 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55) w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że strona skarżąca nie wspomaga wskazanych podmiotów w naruszaniu przepisów Unii Europejskiej dotyczących Iranu i nie zapewnia wsparcia finansowego rządowi Iranu. Strona skarżąca nie jest także wykorzystywana do przekazywania płatności związanych z ropą naftową. Tym samym materialne kryteria wskazania na podstawie zakwestionowanych załączników do decyzji 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. i do rozporządzenia nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. nie są spełnione w odniesieniu do strony skarżącej lub Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy określaniu, czy kryteria te zostały spełnione. Rada nie zastosowała także prawidłowego schematu badania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła wymogi proceduralne dotyczące podania odpowiedniego uzasadnienia w załącznikach do decyzji 2012/829/WPZiB i do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 oraz poszanowania prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że wskazanie strony skarżącej narusza zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2013 r. — Novomatic przeciwko OHIM — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)

(Sprawa T-172/13)

(2013/C 141/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (przedstawiciel: adwokat W. Mosing)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth-Stadeln, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie R 157/2012-4, oddalenie sprzeciwu z powodu braku podobieństwa towarów lub oznaczeń postrzeganych jako całość oraz dopuszczenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego AFRICAN SIMBA, zgodnie ze zgłoszeniem nr 7534175;
- nakazanie OHIM i — w przypadku wstąpienia przez nią do postępowania w charakterze interwenienta — stronie wnoszącej sprzeciw pokrycia własnych kosztów i kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w postępowaniu przed OHIM i w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „AFRICAN SIMBA” dla towarów i usług z klas 9, 28 i 41 — zgłoszenie nr 7534175

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Simba Toys GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy zawierający element słowny „Simba” oraz międzynarodowa rejestracja słownego znaku towarowego „SIMBA”, zarejestrowane dla towarów z klasy 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 w związku z art. 42 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2013 r. — Selo Medical przeciwko OHIM — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)

(Sprawa T-173/13)

(2013/C 141/46)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Selo Medical GmbH (Unternberg, Austria) (przedstawiciel: adwokat T. Schneider)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)